

не то, ми отъ Солунъ до Велесъ. При все това, не чакайте отъ мене и нѣкакви дълги и широки описаниа, защото времѣ то ако не ми допушта да се простирамъ, задъ гърбътъ ми стоатъ тѣ уроци, тѣ наредби ти на мѣстни ти училишта.

Солунъ е на едно много хубаво мѣсто, има доста добръ изгледъ отдалече; така и отъ внѣтрѣ до нѣйдѣ е наиченъ съ добри къштия; нѣ улици ти му са криви и нечисти. Тука българштина та оште не може да се равни съ други ти прѣобладаващи чужди народности, грѣцка и юврейска. Македонци ти, види се, иматъ много на срѣдце тоа градъ, та отъ день на день българскій елементъ се умножава.

И така, българштина та тукъ подкачи да се съживиавя въ много погрѣчени челади. Тукашни ти българи си нѣматъ оште църква, както трѣбова; а училиште то имъ е оште слабо.

Въ Солунъ се е учувала отъ старо времѣ една много стара сграда, то е единъ триумфаленъ сводъ, на който стълпове ти са изградени отъ изваани камене, много стара работа. Отколешна та стара крѣпость около градътъ вече се растуриа отъ правителство то, като непотрѣбна.

Отъ Солунъ трѣгнахми въ вторникъ на коне. По пътътъ се събрахми и съ други дружина, та станахми мнозина. Ми вървѣхми тѣ редомъ, тѣ слѣдъ натоварени ти кираджийски коне, които бѣха около двадесетъ. Пътътъ ни бѣше по една ниска, водна и пѣськлива земя, коаото е изложена на често заливаніе. Отдѣсно имахми једни доста високи каменни рѣтове, а отлѣво — вардарека та долина, коаото се протака дору до Јенидже и близу до Воденъ. По изгледътъ си това поле много прилича на влашки ти равнини; а планини ти, освѣнъ живописний имъ изгледъ, непрѣдставяха друго ништо; въ това времѣ тии дору бѣха лишени отъ изобилната по тиа страни растителность. Който е ходилъ по Доброджа той лесно може да си прѣдстави таа страна, на гледъ пуета, нѣ на дѣло показова, че човѣшка та рѣка на всиакъдѣ е работила, изорала и посѣяла добра та земя, смѣсена съ пѣськъ и камене и, коаото једнакво дава човѣку изобилна жетва. Оште отъ сега поле то се бѣше разеленило и тукъ тамъ дрѣвета та са бѣха расцвѣтли.

Пътътъ ни бѣше за Воденъ и Обителъ. Първий день трѣбоваше да извървимъ десетъ часа до Јенидже. Като ненаученъ на толкова дълго изденіе на конъ съ самаръ, безпокойствие то ми смѣнаваше се на веселость и се заличаваше отъ новость та